

ret, der blev læst op her fra talerstolen, og jeg vil gerne understrege min glæde over, at der allerede er nogle, der har tilkendegivet, at de vil komme over i Økonoministeriet og diskutere med dem, der har lavet rapporten, de forskellige spørgsmål, der kan rejses.

Jeg kan ikke bare mig for at sige om billedet om skruenøglen, der ikke har været brugt i 20 år, og som bl.a. hr. Holger K. Nielsen mener at vi ikke skal smide væk, at det er jeg helt enig i at man ikke skal; vi har museer til den slags ting.

Jeg vil bare lige sige til hr. Holger K. Nielsen, at skruerne har fået en helt anden profil. Så den gamle skruenøgle, vi kunne bruge for 20 år siden, duer faktisk ikke til en ny tids skrue, for at blive i billedet, sådan som jeg vurderer muligheden for devalueringens instrumentet. Men også det er analyseret i den redegørelse, der er kommet, den rapport, der er kommet, og det vil jeg gerne fortsat diskutere.

Må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen og andre, der har berørt Lissabontopmødet, at der er jo sådan et papir, der er sendt over til Europaudvalget, som er konklusionerne, og som enhver kan læse, som er offentligt osv., og det er jo utroligt, hvad man kan få af skræmmebilleder ud af, hvad der ligger i den type konklusioner, hvor 15 stats- og regeringschefer med deres udenrigsministre og økofinministre drøfter, hvordan vi hver især kan bekæmpe fattigdom, hvordan vi hver især kan bekæmpe marginalisering eller udstødning af arbejdsmarkedet, hvor vi drøfter, hvordan vi hver især hjemme hos os selv kan fjerne fattigdom, hvor vi siger til hinanden, at det vil vi gerne have i orden inden for det næste tiår – der er forskellige årstal – det vil vi gerne forpligte hinanden til, fordi vi gerne vil have et Europa, hvor der ikke er fattigdom, hvor der ikke er marginalisering og alle de ting, som vi i dag kæmper med, fordi vi ønsker et velfærdssamfund i alle landene.

Men hele ideen er, at her drøfter man det med hinanden, og man går hjem og gør det på hver sin måde og efter sine egne systemer, nøjagtig som vi i Danmark har ført arbejdsmarkedspolitik på vores egen måde, uanset hvilke metoder andre lande har anbefalet os, og det ved hr. Keld Albrechtsen er fuldstændig, hundrede procent sandt, det, jeg siger. Og vi har ikke gjort det i Danmark, fordi nogen har sagt til os, at det skulle vi, at de ville tvinge os; vi har gjort det for at skabe det bedste grundlag for den højest mulige beskæftigelse, og det er

lykkedes, og det er det, de andre kommer for at se hvordan vi har gjort.

Der er også blevet spurgt til afstemningen efter regeringskonferencen. Det har hr. Keld Albrechtsen spurgt om mange gange. Det er regeringens klare vurdering, og det er sagt adskillige gange i forskellige sammenhænge, også her i salen, at ved institutionelle ændringer, som det hedder, stemmevægte og den slags ting, flere flertalsafgørelser, har vi ikke folkeafstemninger i Danmark. Vi har ikke haft det. Der har været en række af den type ændringer i traktater, som er ratificeret, også i dette Folketing, uden at hr. Keld Albrechtsen eller andre har sagt, at det skulle til folkeafstemning. Vi følger grundloven fuldstændig klart, og der er ikke en suverænitetsafgivelse ved institutionelle ændringer. Det er ikke noget, jurister i Justitsministeriet har fundet på til dagens anledning.

Må jeg så sige til det, hr. Thulesen Dahl har sagt om, at magten flytter til Bruxelles . . . Ja, først vil jeg da lige sige, at også jeg vil takke for debatten. Nu kom jeg bare til at starte med slutningen. Tak for debatten om mangfoldighedernes fællesskab! Det er jo også en mangfoldighed af synspunkter, der er gjort rede for her. Det er jo en del af demokratiet, og det er de anskuelser og synspunkter, vi må krydse klinge om.

Mit håb er bare, at vi også kan blive bedre og mere kontinuerligt begrunde vores synspunkter og konkretisere dem, i stedet for at det bliver sesamord eller »sayings«, der står. Men magten flytter jo ikke til Bruxelles, fordi Danmark stemmer ja den 28. september. Et ja forandrer ikke beslutningsreglerne. Et ja ændrer ikke de regler, vi i dag træffer beslutninger om. Jeg skal stadig væk i Europaudvalget. Jeg skal stadig væk have mandater af hr. Kristian Thulesen Dahl, af hr. Keld Albrechtsen, af hr. Holger K. Nielsen og Socialdemokraterne og Venstre og De Konservative. Jeg skal stadig væk have fuldstændig klare rammer for, hvad jeg som minister må uden for landets grænser, og det skal alle andre ministre også. Der er intet forandret i dét, fordi der bliver sagt ja den 28. september.

Hr. Holger K. Nielsen kom med en meget interessant betragtning og sagde: Hvis der engang om mange, mange år blev en europæisk offentlighed – jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl tog det op – så kunne man snakke om noget andet end det, der er SF's holdning i dag. Og det synes jeg faktisk – den udstrakte hånd, jeg opfatter det som – også er vigtigt at diskutere, for det, jeg ser, er ikke en europæisk of-